

Người Về Trần Trung Đạo

Người về bóng ngả trên đường phố
Phố đổi màu theo mỗi bước chân
Mười năm ở lại cùng muông thú
Mây đã thành mưa rụng mấy lần

Chén rượu quan hà chưa uống cạn
Hương nồng ngây ngất vẫn còn đây
Người ơi! trăng vẫn tròn trong mộng
Sao chẳng chờ nhau một kiếp này

Người về một tấm thân hoang phế
Ngơ ngác bên đường lạc dấu vui
Chiếc áo phong trần xin gửi lại
Mười năm đi quên mất tiếng cười

Vẫn tạ ơn đời khi sống sót
Mười năm máu chảy đọng thành thơ
Lòng ai muôn dặm còn thao thức
Có biết rằng đây vẫn đợi chờ

Người về thương bóng mây qua núi
Núi đứng muôn đời nhớ tiếc mây
Cứ tưởng một lần quay trở lại
Cùng nhau vui hết cuộc sum vầy

Ngậm khói lam chiều thôn Việt Bắc
Như màu khói thuốc thuở quen nhau
Bài thơ xưa viết mừng em lớn
Vẫn giữ làm tin chẳng nhạt màu

Người về ngồi lại thêm soạn cũ
Cỏ mọc đều tàn trên lối xưa
Xin khóc một lần cho thấm thiết
Cho sóng triều dâng mở hội mùa

Ngôi mộ ven đường ai chết đó
Đi tìm tung tích của cha anh
Đâu những oan hồn xưa lạc bước
Về đây nghe lại khúc quân hành

Người về cúi nhật bài thơ cũ
Nhặt trái tim mình trong khói tro
Mười năm đá cũng mềm như lệ
Chẳng trách ai quên một chuyến đò.

